

דף קה.

עין משפט א.ב.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ז ה"ה

עין לעיל דף קד: עין משפט ו.ז.

עין משפט ג.

הרמב"ם הל' נזירות פ"י ה"ז

וּמֵבִיא קֶרֶבֶן טְהֵרָה בְּתִגְלַחַת רְבִיעִית. ^ז וְאוֹמֵר וּמִתְּנָה אִם
טָמֵא הָיִיתִי עוֹלָה רִאשׁוֹנָה נִדְבָה וְזוֹ חוּבָה. וְאִם מִחֻלָּט

^ז. כסף משנה: ומ"ש ומביא קרבן בתגלחת רביעית ומתנה ואומר אם טמא הייתי העולה הראשונה נדבה. כמו שנתבאר. אבל מה שכתב וזו חובה קשה שאם נזיר טמא היה בתחלה תגלחת שניה היא תגלחת טהרתו וכבר הביא בה כבש לעולה לחובתו. ויש לומר דמשום דאיכא לספוקי דקרבנות תגלחת שניה לצרעתו היו אין אנו יכולים לומר דכבש שהביא אז לעולה יעלה לו בודאי לחובת נזירות טהרה וכן בשלישית כיון דאיכא לספוקי שמא מוחלט היה בתחלה ושתי קרבנות שבשתי תגלחות ראשונות לא עלו לנזירותו כי אם לצרעתו ושלישית עלתה לו לקרבן טומאה הוה ליה רביעית לקרבן טהרה חובה. ומ"ש ואם מוחלט הייתי ראשונה חובת מצורע. ק"ל דכיון שאין מצורע מביא קרבנו אלא לאחר תגלחת שניה כמו שקדם היאך אפשר לומר שראשונה תהא חובת מצורע וכבר השיגו הראב"ד בזה. וכן מ"ש וזו חובת נזירות ושתים האמצעיות נדבה, קשה דלפי מה שכתב שהאחד חובת מצורע למה לא תהיה שניה חובת נזירות ואף אם תאמר דמספקי בנזיר טמא תהיה תגלחת שניה לנזיר טמא והעולה נדבה והשלישית חובת נזיר טהור. ומ"ש ואם טהור מטומאת מת הייתי ומצורע עולה הראשונה חובה וכן השניה אחת לחובת מצורע ואחת לחובת נזירות. גם על זה יקשה דאיפכא מיבעי ליה אחת לחובת נזירות ואחת לחובת מצורע דראשונה א"א להיות לחובת מצורע שהמצורע אינו מביא קרבנותיו עד אחר תגלחת שניה. וי"ל דאה"נ וכי נקט ברישא לחובת מצורע לאו דוקא. ומ"ש ואם טמא הייתי ומצורע עולה ראשונה חובת צרעת, קשה כיון שאין מצורע מביא קרבנותיו עד אחר תגלחת שניה היאך אפשר לומר דעולה ראשונה עולת חובת מצורע וכן יקשה על מ"ש ושניה ושלישית נדבה וזה קרבן תגלחת טהרה וע"פ הקדמתו שעולה ראשונה חובת צרעת ותגלחת שניה לנזיר טמא והעולה נדבה למה לא תהיה תגלחת שלישית תגלחת נזיר והעולה חובה: ואפשר לומר שלא הקפיד רבינו לומר שאין מצורע מביא קרבנו אלא לאחר תגלחת שניה אלא על חטאת העוף אבל עולת בהמה אף אם יביאנה מוקדמת לתגלחת שניה אין בכך כלום. וע"פ זה נפרש דברי רבינו בשלש עולות בהמה על הראשונה הוא מתנה ואומר וכו' עד וזה חובה כמו שפירשתי. ומ"ש אם מוחלט הייתי ראשונה חובת מצורע וזו חובת נזירות ושתים האמצעיות נדבה, קשה למה לא נאמר שהשניה חובת נזירות טהרה ואם תאמר משום דאיכא לספוקי דילמא טמא

הִיִּיתִי רֹאשׁוֹנָה חוֹבֶת מְצָרַע וְזוֹ חוֹבֶת נִזְירוֹת וְשִׁתִּים
הָאֻמְצָעִיּוֹת נִדְבָה. וְאִם טָהוֹר מְטַמֵּאת מֵת הִיִּיתִי וּמְצָרַע
עוֹלָה הָרֹאשׁוֹנָה חוֹבָה וְכֵן הַשְּׁנִיָּה אַחַת לְחוֹבֶת מְצָרַע
וְאַחַת לְחוֹבֶת נִזְירוֹת וְשְׁלִישִׁית וְרִבִּיעִית נִדְבָה וְהַשְּׁאָר
קָרְבֵּן טִהָרְתִּי. וְאִם טָמֵא הִיִּיתִי וּמְצָרַע עוֹלָה רֹאשׁוֹנָה
חוֹבֶת צָרַעַת וְשְׁנִיָּה וְשְׁלִישִׁית נִדְבָה וְזֶה קָרְבֵּן תְּגַלַּחַת
טָהָרָה:

מת הוא ונזיר טמא אינו מביא עולת בהמה תינח בשניה אבל השלישית טמא שהיא חובת
נזיר טהור וכן יקשה על מה שכתב ואם טמא הייתי ומצורע וכו' ושניה ושלישית נדבה
וכמו שהקשיתי לעיל וצ"ע: כתב הראב"ד ואם מוחלט הייתי עולה ראשונה חובת מצורע
א"א זה א"א שאין למצורע עולה וכו' עד הראשונה חובה וכולן נדבה וזה קרבן תגלחת
טהרה עכ"ל: